

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Εκπαίδευση

Αναμφίβολα, ένα από τα πλέον φλέγοντα θέματα το οποίο πρέπει να απασχολεί οποιοδήποτε κράτος πρέπει να είναι η παιδεία. Η παιδεία είναι αυτή η οποία θα θέσει τις βάσεις για το μέλλον, και θα εγγυηθεί την ανάπτυξη και την ευημερία του λαού. Μέσα από την παιδεία μπορούν να καλλιεργηθούν οι αξίες τις οποίες σήμερα καυχώνται ότι στηρίζουν σχετικά αναπτυγμένα κράτη. Αξίες όπως η δημοκρατία, η ισοπολιτεία, η ισότητα μεταξύ όλων των πολιτών. Όροι δυστυχώς που ερμηνεύονται πλειστάκις κατά το δοκούν, παρερμηνεύονται και καταχρώνται από άτομα ή ομάδες.

Η Κύπρος, στην προσπάθεια αναζήτησης μιας δίκαιης και βιώσιμης λύσης του προβλήματός της, θα πρέπει να επενδύσει στη εκπαίδευση και να προετοιμάσει τους σημερινούς νέους και αυριανούς ηγέτες ούτως ώστε να μην επαναληφθούν λάθη του παρελθόντος αλλά ούτε και επιστροφή σε μια μονολιθική εποχή. Μέσα από την παιδεία θα μπορούν όλοι οι κάτοικοι να μάθουν να ζουν ειρηνικά και να αποδέχονται ο ένας τον άλλο ως ίσος προς ίσο, ανεξαρτήτως γλώσσας, θρησκείας ή καταγωγής.

Είναι δυστυχώς παραδεκτό ότι από ιδρύσεως της Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσα από την εκπαίδευση έχει καλλιεργηθεί ένα κλίμα εχθρότητας, καχυποψίας και δυσπιστίας ανάμεσα στους πολίτες της. Δόθηκαν ταμπέλες και ονόματα στον «εχθρό» του καθενός όπως «βάρβαρος», «αλλόθρησκος», «εχθρός» κ. α. Εκατέρωθεν ονομάστηκαν «ήρωες», «πατριώτες», «αγωνιστές» όσοι καταπολεμούσαν την αντίπαλη κοινότητα ή προωθούσαν την διχόνοια. Ανδρώθηκαν οι δύο μεγάλες κοινότητες μέσα από αυτό τον λεκτικό ή άλλο πόλεμο, αφήνοντας παράλληλα το χάσμα να αμβλύνεται.

Κυρίως όμως, δεν επιτράπηκε στον Κυπριακό λαό να εκτιμήσει, να σεβαστεί και να αγαπήσει την Κύπρο. Δεν καλλιεργήθηκε η αναγκαία πίστη και αφοσίωση στο Κυπριακό κράτος. Αντιθέτως. Πολεμήθηκε.

Η σταδιακή εναρμόνιση με τα Ευρωπαϊκά δεδομένα είναι μια χρυσή ευκαιρία που μας δίνεται αν πράγματι έχουμε οράματα και βούληση να κινηθούμε προς τις σωστές κατευθύνσεις για μια νέα κοινή πατρίδα

Το ερώτημα είναι απλό. Τι πρέπει να γίνει; Η απάντηση δύσκολη και γενική. Πολλά. Προσπαθώντας κάποιος να δώσει κάποια απάντηση δεν μπορεί να μην σταθεί στα ακόλουθα τα οποία πρέπει να ισχύσουν και για τις δύο μεγάλες κοινότητες. Οι ακόλουθες εισηγήσεις καθόλου δεν υποδηλώνουν στοιχεία καθυπόταξης ή αφομοίωσης, αλλά συνεργασία και ειρηνική συνύπαρξη των δύο κοινοτήτων.

1. Να αρχίσει η διδασκαλία των δικαιωμάτων του πολίτη και βασικών εννοιών όπως ανθρώπινα δικαιώματα, δημοκρατία και ισότητα. Έντεχνη «απομυθοποίηση» των βασικών πανανθρώπινων αξιών και δικαιωμάτων ως τέτοια και όχι ως «ελληνοχριστιανικά».
2. Μέσα στα πλαίσια της «νέας κατάστασης» που δημιουργείται, να γίνουν οι σωστές κοινωνικο-οικονομικές αναλύσεις για τα αίτια των πολέμων μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων, αποφεύγοντας τον φανατισμό και επεξηγώντας τα κακά μόνο του πολέμου και της βίας. Χρειάζεται διαγραφή χαρακτηρισμών και επιθέτων που προσβάλλουν ή προκαλούν την άλλη κοινότητα, όπως «βάρβαρος», «γκιαούρης» κ. α.
3. Να τερματισθεί η χρησιμοποίηση εθνικιστικών / σοβινιστικών χαρακτηρισμών και επιθέτων, που κατά βάθος προκαλούν διακρίσεις ανάμεσα στο λαό, όπως και αισθήματα διχόνοιας, ή που μπορεί ακόμα και να υποσκάπτουν το κράτος. Και πρώτο και πάνω απ' όλα να σταματήσει η αναφορά της Κύπρου ως Ελληνικής ή επέκταση της Ελληνικής εθνότητας.
4. Να εισαχθεί η διδασκαλία κειμένων εμπνευσμένων από την ειρηνική συμβίωση των δύο κοινοτήτων, καθώς επίσης από τους κοινούς αγώνες. Άμεση να είναι η εισαγωγή στα σχολεία, σε όλες τις βαθμίδες, λογοτεχνικών βιβλίων γραμμένων τόσο από Κύπριους συγγραφείς, όπως και από Έλληνες και Τούρκους.
5. Πρέπει να αρχίσει η διδασκαλία εις βάθος της Κυπριακής ιστορίας, ως κύρια ιστορία, με κύριο στόχο την καλλιέργεια της ίδιας κοινής Κυπριακής «ταυτότητας» ή κουλτούρας, και όχι να ξεκινά με τον ερχομό των Αχαιών. Να σταματήσει η ιστορική καπηλεία για λόγους προπαγάνδας.

6. Να εφαρμοσθεί η υποχρεωτική διδασκαλία της Ελληνικής ή της Τουρκικής γλώσσας σαν δεύτερη γλώσσα αντίστοιχα, ακόμα και σαν προαιρετική γλώσσα η Αρμενική. Μαζί με την μητρική γλώσσα, καλό θα ήταν η διδασκαλία και μιας τρίτης, όπως η Αγγλική, σαν κοινή γλώσσα.
7. Να αρχίσει η διδασκαλία στα σχολεία της Κυπριακής μουσικής και χορών σε πιο οργανωμένη βάση. Να γίνει επιστημονική μελέτη της κουλτούρας των δύο κοινοτήτων, με έμφαση στα κοινά χαρακτηριστικά. Είναι καιρός να σεβαστούμε και να γνωρίσουμε την κουλτούρα όλων των κοινοτήτων κι' έτσι αναπόφευκτα θα φανούν τα κοινά.
8. Να διεξαχθούν κοινές καλλιτεχνικές εκδηλώσεις μεταξύ καλλιτεχνών από τις δύο κοινότητες.
9. Χρειάζεται ένα Υπουργείο Παιδείας το οποίο θα προχωρήσει σε σωστό σχεδιασμό εκπαιδευτικών προγραμμάτων ιδιαίτερα όσον αφορά «ευαίσθητα μαθήματα» όπως ιστορία και θρησκευτικά. Να χρησιμοποιηθούν Κύπριοι επιστήμονες από όλες τις εθνικές ομάδες, για να συγγράψουν με νέα προσέγγιση βιβλία με σεβασμό και αντικειμενικότητα προς όλους.
10. Ένα άμεσο βήμα θα ήταν η δημιουργία δημοτικών ή άλλων σχολών για τους Τουρκοκυπρίους που ζουν στις ελεύθερες περιοχές, δίνοντας τους την ευκαιρία να έχουν την «δική» τους προς το παρόν μόρφωση, μέχρις ότου εξευρεθεί τελική λύση. Υπάρχουν και λειτουργούν σχολές για όλες τις εθνικές ομάδες στην ελεύθερη Κύπρο εκτός για τους Τουρκοκυπρίους.
11. Ο Υπουργός Παιδείας πρέπει να αρχίσει να συμπεριφέρεται ως Υπουργός Παιδείας της Κύπρου και όχι της Ελληνοκυπριακής κοινότητας. Δείγματα γραφής και σωστά μηνύματα θα δοθούν από τις εγκυκλίους που συχνά-πυκνά αποστέλλονται από το Υπουργείο Παιδείας, τις σημαίες που «υποχρεωτικά» αναρτώνται στα σχολικά κτίρια, τις εικόνες ηρώων που είναι αναρτημένες στις αίθουσες διδασκαλίας και γενικότερα τους σχολικούς χώρους.
12. Επιτέλους να γίνεται η διδασκαλία της ιστορίας από ιστορικούς και όχι φιλόλογους.

13. Σε μια ευημερούσα οικονομικά χώρα όπως η Κύπρος, δεν χωρεί ως δικαιολογία οποιαδήποτε εξάρτηση από άλλες χώρες σ' ότι αφορά την στελέχωση ή / και παροχή των αναγκαίων-καταλλήλων βιβλίων όπως και προγραμμάτων από άλλες χώρες.